

MAGYAR KURIR

A FELSÉGES CSÁSZÁR ÉS APOSTOLI KIRÁLY KE-
GYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indúlt Bétsből, Kedden Junius 13-dik napján; 1815-dik esztendőben.

Frantzia Ország.

Az ezen országból jött magános de hitelt érdemlő levelek azt hirdetik, hogy a *Bonaparte* intézetjeinek keves betse és előmenetele van azon nemzetnél. A' melly napon a' Sz. Antal, és St. Marceaui külső városokban a' foederatusok megmustráltak, allig lehetett 3,000 embert öszve gyűjteni, és ezek között is számosan voltak olyanok, a' kiket a' kényszerítés és szükség vitt oda; a' többek közt azzal fenyegettek a' szénnel kereskedő lakosokat, hogy ha meg nem jelennek, privilegyiumaikat elvesztik. Ez az egy hizelkedtette a' Jakobinusokat, hogy csoportosan azt kiáltották: *Eljen a' nemzet! Eljen Napoleon!* Ez a' kiáltozás annyira megvigasztalta az egyenlőség és szabadság kedvellőit, hogy *Napoleon* a' katonaságnak sorai közt gallopirova levaglott, s azután eltávozott, melly az ő barátinak és követőinek inyek szerént nem esett.

A' Fr. Monitörnek 26-dik Májusi darbjában találatik az az ajánló levél, mellyet *Brüne* Fr. Marsall a' Provinciái tartományának lakosihoz intézett vala, mellyben őket arra kéri és inti, hogy a' külföldieknek sugallásaitól, és tsábitásaiktól őrizzék meg magokat, a' kik őket a' Royalistáknak vagy királyt kívánóknak rosdás fegyverekkel igyekeznek rettenteni; a' ki-

ket az ő jelenléte vagy az ő hadi seregeinek horzas bajszok elegendők lennének a' szellyeloszlásra.

Továbbá azt tartja a' Fr. Monitör, hogy a' mult Május 25-ik napján a' Párisi védelmező intézeteket *Bonaparte* meglátogatta; ezekről a' védelmező intézetekről ő azt tartja, hogy azok 20 napok múltán, elegendők lesznek az ellenségnek való ellentállásra, és hogy a' *Montmartrei* és *Vincennesi* vidékeknek külsőképen sem árthatnak mások; hogy az az erősség, melly *Trone* és *Vincennes* közt készitetett, a' jobb szárnyát a' közép pontjával együtt, és a' bal szárnyát is védelmezni fogja. A' *Vincennesi* agyuzó eszközök és seregek már tökéletesen készen vannak. Végtére azt is jelenti a' Monitör, hogy a' Május mezején lévő gyűllésnek napja azért halasztott volna el azon holnapnak 26-ikára; mivel a' Választó férjfiak elébb öszve nem gyűlhettek.

A' *Genti* (*Gandavumi*, katolikum Belgiumnak egy nevezetes városa, a' hol a' Frantzia országi móstan nyughatatlanságok közt 18. Lajos Király tartózkodik) tudósítások azt tartják, hogy Dünkirkában a' Royalistáknak, az az a' 18. Lajos Király hívségére állottaknak száma nagyon megsaporodott, és hogy a' *Bonaparte* követői nem bátorkodnak neveiket azon laistromba béirni, melly az uj Constitúciónak

toldalékjáról készítettetted vala, és hogy igérettekkel, és fenyegetésekkel kelletted néhány kézi mestereket és hajósokat arra venni; hogy azon laistromba magokat feljegyezzék. — Sok olly emissarius, avagy kémek ölettek meg azon a környéken, a kik verbunkra oda küldettek.

A' mint a' Brüsseli közönséges ujságlevelek tartják, a' Dünkirhentől Douayig nyúló Frantzia határokön kevés linea seregek táboroznak, és azok is többnire mind nemzeti gardistákból állanak. A' második lineaban lévő erősségeknék őrző seregei is nem régi, hanem csak mostanában verbuált uj katonák. Mivel a' kormányzék a' *Lillei*, *Arrasi*, és *Dünkircheni* lakosoknak hívségeknék kételkedik; kénytelen azokba a' városokba linea truppokból való katonáörizeteket helyheztenni, a' kiknek más pontokon több hasznokat lehetne venni. Hihetőképen a' *Maas* és *Sambre* folyóvizek közt fogja magát a' Frantzia armáda centralni. — A' *Bonaparte* részén lévő kormányzéknek felelme napoként mind inkább inkább nevededik; *Douayból* azok az öntő műhelyek, fabrikák, és magazinumok, mellyek ezen városnak hasznára nintsenek, az ország belsőbb részébe küldettek nagy sietséggel.

Olasz Ország.

IV. Ferdinand Sziécilliai Király, Spanyol Országi *Infans*, és Toskánai örökös herczeg kövctkezendő hirdetményt küldött a' Nápolyiakhoz: „*Nápolybeliek!* Az időnek az a' pontja elérkezett, mellyben én Nápolyi kir. székembe viszzatérjek. Mindenek öszvekaptsolják magokat, hogy engemet szerentséssé tehessenek; a' ti egy szívből lélekből származott kívánságotk is viszza hív engemet. Az én szövetségeseimnek hathatós segedelmek is tüzesit engemet. Én is egy olly armáda eleibe állokki, melly a' népeket fel nem támasztja, és hajótörésbe nem ejti, mint a' mint miveltek a' törvénytelen uralkodók és tsabítók, az én kedves familiámnék kebelébe

fogok én viszzatérni. Azért jövök, hogy tinektek vigasztalást, békességet, és igazságot hozzak; hogy azoknál fogva az elmult gonoszoknak emlékezeted szíveitekből kiirtsam. Ti nem azért vagytok teremtetve, hogy azokon az ellenségeiteken émsztő tüzet gerjesszettek, a' kik hozzátok nem tartoznak. A' ti őseiteknék történt dolgait másféle ditsósséget szerzettek tinektek. A' Brutiusoknak, Samnitereknek maradékaik titekét arra ösztönöznek, hogy a' ti honnyi javatoknak ellenségeit és békességeknek megbáborítóit zabolázzátok meg. A' ti fiaitok nem fognak a' jeges tartományokban elveszni. A' ti javaitokat a' ti véres verejtékteknék gyümölsti, a' ti áldott földeteknek ajándékjai arra valók, hogy azokkal ti éljétek — *Nápolybeliek!* Térjétek viszza az én kebelembe, én ti köztetek születtem, e' világra, én jól esmérem és nagyra betsülöm a' ti gondolkodástok módját, erköltsi tulajdonságotokat és szokásaitokat. Semmi egyebet nem kívánok, hanem hogy az én atyai szeretetemnek tündöklő próbáját adhassam erántatok, és hogy az én országlásomnak uj pontját olly időre változtathassam, mellytől a' mi köz hazánknek boldogsága függ. — Egyetlenegy nap törölje el sok esztendőbeli szenyedésteket, a' mértékletességnék, jámborságnák, költsönös birodalomnak és egyetértésnek legszentebb, és legsérthetelenebb zálogai bátorítsanak meg titekét. Azt ígérem tinektek, hogy töletek a' ti hívségeknék megrontásaért legkevesebb számadás sem kívántatik, sem az én töletek való távollétem alatt; sem az annakelőtte történt doldokról — *Nápolybeliek!* Segélyétek azon feltételt, tulajdon iparkodástok által is, mellynek tárgya nagy igen igazságos, igen jóltévő és egész Európára nézve igen hasznos, mellynek védelmezése minden bölts nemzeteknek ditsósségekre szolgál, minden Nápolyi és Sziécilliai jobbágyimnak, a' kik az ezen ellenségemnek szárazon és vízen szolgáltak vala, hogy az ő fizetéseket,

tisztségeknek rangját; vízei tziereket megbagyon. Az isten az én tiszta szívűségéből és jó indulatból származott tselekedetnek minden részetskeit áldjameg, áldjameg annak következéseit is. *Költ Pálermóban Május 1-ő napján 1815.*

Ferdinand.

Spanyol Ország.

Annak a' Manifestumnak továbbhi folytatása, melyet a' Pels. Spanyol király a' Bonaparte ellen indított háborúra nézve közönségesse tétetett, következőképen vagon: „Frantzia országnak legjobb királyát néhai 16-ik Lajost minden helyes ok nélkül kegyetlenül megölték. Ez a' szörnyü kegyetlenség az egész világot felelembé, és rettegésbe ejtette, Frantzia Országot pedig kétségbe esésbe taszította, a' mennyiben az ő utánna következő Bourboniai házból való örökös fejedelmeket számkivetésbe menni kényszerítették. Tsak nem minden Bourboniai házból való királyok illy megkülönböztető neveket viseltek: *Igaz, Jámbor, Szeretreméltó* 's a' t; ők mindenkor valóságos atyai voltak az ő népeiknek; mindenkor buzgó tisztelei voltak a' Pels. Ur Istennek, és az Isteni tiszteletnek nagy előmozdítói, mindenkor fenn tartották Országaikban az igazságot, a' békességet, és a' közönséges tsendességet, a' melyekben t. i. az országoknak köz java áll, és a' mellyeknek kellene minden Státusoknak fő tzeljok lenni. Ezek a' királyok mindenkor jól érzettek, hogy ők az ő alattaivalóiknak szeretettel és hízodalommal tartoznak; ők a' magok dítsőségeket mindenkor az ő országaikban boldogságokban helyeztették; és mindenkor azon igyekeztek, hogy Frantzia Országot a' leg-hatalmasabb Európai uralkodó Hatalmasságok közt második rangúvá teshessék. Az a' szerentsétlen halálthozó fegyver a' szerentsétlen 16-dik Lajos Királynak életét megrövidítette, az ő valóságos királyi virtusaira Frantzia Országot elhagyták, és a' 18-dik Lajos király lelkében kerestek menedékhelyet.

Azon rettentő naptól fogva függetlenségbe és egymással való vetélkedésbe esett Frantzia ország; végtére ezek az egymással tusakodó részek Bonapartét hívták magoknak segítségkre, és azt a' hatalmat, a' mellynek megnyerésére egy mással tusakodtak, ő neki adták által.

Hogy ezt a' tsábitót Császárrá teshessék, sokféle fortelyosságokkal és hamis szinekkel éltek, és a' hadi forgandó szerentsék által annyira vitték a' dolgot, hogy azok az Európai Hatalmasságok, a' kik az igazságnak örökös principiumait meg nem változtathatták, annak lenni megismérték. Azonban ezek a' Hatalmasságok sem támaszthatták a' hadi szerentsének változóságára az ő Státusaikat. Spanyol országtól minden más nemzetek tanulhattak volna, miként kelljen ezt a' közönséges békesség megháborítóját magoktól elűzni, miként kelljen a' szakadásokat, és ellenkezéseket megfojtani, minden hadi erőt a' közönséges ellenség ellen fordítani, végtére miként kelljen igazságos egységre lépni, hogy annál fogva a' törvénytelen és Istent ótsárló Uralkodót az uralkodó székéből kitaszithassák, 's Frantzia Országnak a' maga szeretett 's törvényes uralkodóját vissza adhassák.

Ez az ember, a' ki a' maga törvényteleniségének fenntartására mindenféle eszközöket kigondolt, kinek soha jó lelki ismerete nem volt, azon igyekezett, hogy a' tsalásnak és erőszaknak reszultatumait közönséges megegyezéssel szépíttse, azon igyekezett, hogy az őtet fenyegető szélveszeket a' *Valenzai* alkudozások által letszendesíthesse. De nagyon megtsalatkozott reményességében. Ez a' hitetlen ember azzal keztette magát, hogy mávod izben is megtsalhat engemet, és hogy az én személyes szabadságomat az én népeimnek szabadságokkal és Európának köztsendességével megveheti. De az én yelem szövetséges Monarkáknak feltételeket az Egek boldogították, mivel az az erköltsi tudományok-

a' Vallásnak és az emberiségnek principiumaival megegyeztek. A' jó ügy diadalmaskodott, és minden nemzetek legelsőbbben pihentek szabadon, akkor a' midőn az ő jussaikat a' Párisi traktá által megerősíteni látták. És éppen ezek azok a' justartások, a' mellyeken *Bonaparte*, a' Frantzia nemzetnek erköltstelen része a' Frantzia koronához való jussaikat tartják, azt ismét megnyerni kívánják; ellenben a' nemzetnek okosabb része sir és bánkódik, 's egész kívánsága abban határozódik meg, hogy 18-dik *Lajos* szelid és igazságos uralkodása alatt élhessen.

„Mindazáltal nem híven azon törnek, mellyet ti előtökbe vetni igyekeztek azon gyűlésnek alkalmatosságával, mellyet annakelőtte a' mi őseink magoknak tzelül feltettek, titeket gyűlölséges fogságba és a' dispotismus 's kátona tyranismus közzé ejtették. Hogyha ezek a' választások valóságos nemzeti szeretetből folytanak volna, a' mostani Májusi mezőn tartott gyűlésnek tagjai azon törvénytelenéget, a' melly azon gyűlésnek principiumaiban fekszik, eltörölték volna. A' ti legelső meghivatástok azon megszentelésnek, melly 9 száz esztendőkkel ennekelőtte a' Fr. nemzet és a' Fr. kir. uralkodó ház közt végement, most is feunállana. De a' törvénytelen uralkodó a' valóságos eredeti Frantziákat elüzte, és a' maga testörzőit hivatá elő. Még előre megszámlálta azokat a' voksokat, a' mellyek még nem adáttak. És mit várhattok ti attól, a' ki mindent vérrel megmotskolni igyekezik; mit várhattok azoktól, a' kik mind azt a' mi a' tiszteletnek és szeretetnek tárgya lehetett volna, nevetségessé tették; mit várhattok azoktól, a' kik ha lehetséges lett volna, a' Hazát, a' szabadságot, a' Constitutiót, a' törvényeket, a' bétsülletet és a' virtusokat megotsmányították volna. Frantziák! hát ugyan nem bírtok-e már azon Constitutionalis aktákkal, a' mellyek ezen szent nevezetet ismét béhozták 's azon tiszteletbe

helyheztették, melly őket illeti? Egy szóval nintsen-e semmi Constitutiótok? Igenis vagyon, melly a' ti királytok és nemzeti képviselőitek közt van regulázva. És hogy a' maga gyakoroltatásában igen jámbor legyen, azt a' tapasztalás is megbizonyította; magában viseli a' megjobbulásnak magvát, azok közül egy sem találta, melly a' királyi hatalmat mind a' két kamarának megegyezésével azon szempillantatban előneadja; egyetlenegy sints abban, melly magát a' ti képviselőitek, és a' ti kéréstek által ki ne nyilatkoztassa. Legyetek meggyőzöttetve, hogy abban a' ti jussaitoknak, privilegiumaitoknak erős fundamentoma vagyon foglalva.“

„Mindeneknek előtte legyetek arról meggyőződve, hogy a' ti királytok az ő jussaira, titulusára, és szívére nézve a' ti legjobb barátotok; és ti tántorodás nélkül való, és ezen mivoltában változbatlan barátotok marad. Kapsoljátok össze a' ti kívánságaitokat az ő kívánságaival, mind addig, míg egymással mivelhettek valamit, 's kérjétek az istenigondviselést, a' ki a' ti és az ő esküvésteket jól hallotta; könyörögjétek az Isten áldásáért, hogy az ő igazságos feltételeit és a' ti nemes iparkodástokat áldjameg. — A' király Státustanátsában tanátskozzatok, az Eő kir. Felsőge előülése alatt. — *Költ Gentben Aprilis 24-dikén 1815.*

Nagy Britannia.

Azok a' két levelek; mellyeket *Bonaparte* a' közönséges értelem szerént küldött vala a' Nápolyi Ex-királynak *Mírának*, és a' mellyekben amáz ennek azt hánya szemekre, hogy ő ugyan jó katoná, de rossz politikus legyen, az Angliái tudósítások szerént a' Bonaparte írótoillából ném folytak, hanem mások költötték azokat, nevezetesen Abbas *Fleuriel*, a' ki 19. esztendeig volt 18-dik *Lajosnak* kabinetbeli titoknokja. A' *Thiemes* nevezetű Londoni Journal ezen tárgyról következő jegyzést adottki: „Mi, ugymond, nem félünk, hogy

valaki csak egyetlenegy betűnek is, melly ebben a' nyomorult védelmezésben találattik, hitelt adhasson. A' 18-dik *Lajos* miniszterjei ennek helyes voltát állatják, ellenben *Bonaparte* a' valóságot tagadja. *De Bonapartét* jól esméri a' világ, sőt az ő védelmező oratorai is megsértetteknek tartanak magokat, ha nékiek olly könnyen hitelt adának. Leginkább tsudálkozunk azon, hogy *Bonaparte* világosan nem szól: „Egyiptomban az Istent megtagadtam, Fr. országban ellenben igen buzgó katolikus voltam; Spanyol Országban az eda való királynak segítségére számos hadi népet küldöttem, még is végtére őtet koronájától megfosztottam; mindenkor hegyes tört tártván a' kezembe mosolygottam, ez az oka, hogy az én *Murathoz* küldött levelemben semmi rendkívül való dolog nem láltatik, ennek fundamentuma az én gondolkozásom módjában találattik; ez a' dolog lassan lassan felfedeztetett; de több ezer hasonló tárgyak találattak az én életem folyásában. Lehetetlen, hogy tovább tsábitás által szerentsés lehessen; arra való nézve szükség, hogy a' magam erejere támaszkodjak. Az én vezérlésem alatt egy pártoskodó armáda, és egy Jakobinusi tsapat vagynak, ezek az én vas koronámuak legfőbb részei; jaj annak a' kik azt megilleti; 1. — „Azt állatja *Bonaparte*, hogy vagynak ollyan idejekórán lévő levelek, a' mellyekből ezek a' meghamisított dolgok vétetődtek. Azok a' próbák, a' mellyekkel ezt erősíteni igyekeznek, nevétségre méltók.

Egy más Londoni újságlevelé e' tárgyról így szöll: „ki nem emlékezik, ugymond, arra, hogy meghamisítások az értelemnek eltsavargatása, hamis irások légyenek a' *Bonaparte* politikájának legnevezetesebb segítő eszközei? Ki nem gondolkozik azokról a' tsavargatásokról, a' mellyek által hihetőkké akarták azt tenni, hogy az a' *Majlandi* dekretom esztendővel előbb eltöröltetett volna, mintsem az megtörtént; egyéb aránt az a' mód és ok,

a' mellyekkel azokat az Anglusoknak hihetőkké akarják tenni, igen nevétségesekek. Miként tudhatják ők azt megítélni, hogy azon említett leveleket nem *Bonaparte* írta? A' Lord *Wellington* levelében Lord *Clarkének* egy írásáról tétetődik emlékezet; ugy de Lord *Castlereágh* egy szóval sem emlékezik erről a' levélről, és Gr. *Blacas* ezeket írja világosan Lord *Castlereághnak*: „Azóltától fogva 's a' t. Tehát azon idő után, avagy ideje korábban való megvizsgálás után 3 levelét találtam *Bonaparténak* 's a' t. Hogy a' Nápolyi Monitor-ezeket az említett eredet szerént való leveleket a' nékie küldött utasítás szerént esméretesekké fogja tenni, ha egyéb aránt arra ideje leszen, és a' környüállások is megengedik, minden kitségkivül való dolog. De tegyük fel, hogy *Muratra* nézve minden Documentumok hamisak volnának, nem mutathatna-e Austria azoknál többeket? Tsak ezeket olvasta-e Lord *Castlereágh*? Nem volt-e nékie a' *Bonaparte* nényetől küldött levele, melly a' múlt 1814-ik esztendőben Febr. 14-ik napján költ vala, és a' mellyben következő szók találattak: „A' Nápolyi király, ugymond, nagyon bámult azon, hogy az Olasz Frantzia armáda magát az *Etsch* vizétől visszahuzta, és hogy én azon híradásra, hogy Felsőged és Frantzia Ország egymásnak ellenségi lehetnek, Toskánát elhagytam. A' Toskánai deputatusoknak azt mondotta, hogy készebb magára lövöldöztetni, mintsem hogy egy Frantzia ellen is fegyvert huzni. Nem olvasta-e *Fouchének* Luckabol Febr. 18-ikán küldött levelét, mellyben következő tárgyak foglaltak: „Az Angliai és Austriai miniszterek, ugymond, azt hányák *Muratnak* szemire, hogy Frantzia módon gondolkozik, hogy a' Nápolyi hadi seregek az ő kötelességeket végbe nem viszik 's a' t. Nem pedig a' Frantzia Consulnak levelét, mellyben ez azt írja: „*Murat* azt kívánta volna, hogy ő *Ankonában* maradhasson, 's nékie azt ígerte, hogy ő szabadon levelez-

het Frantzia őrszággal, mivel ő az ellen háborút nem visel. — Végtére az a' level, melyet *Bonaparte* 1814-ikben, Febr. 20-ikán Voltából írt vala, a' mellyben a' többi közt következő tárgyak fordulnak elő: „A' Nápolyi király, ugy mond, a' ki ellenünk marsirozni, és Austria kívánságinak engedni láttatik, mindjárt megállapodott, mihelyt az ő Felsege 10-ik, és 12-ik Aprilisi győzedelmeit hallotta.“ — Mind ezeket a' documentumokat a' *Monitör* könnyen megmagyarázható halgatással elmelőzte, ámbar azokat az Angliai közönséges ujságlevelek mind kihirdették.

Melly helyesen tudjon a' *Monitör* az Angliai ujságlevelekből valamit fordítani, a' következő mondásból kitetszik: A' 28-ik Aprilisi Morning - Chronicleben a' 2-ik oldalon, ezek a' szók olvastatnak: „So that all Europa is to be raised and arméd against o ne man, az az, hogy egész Európa egy ember ellen felkelni, és fegyvert viselni akarjon; a' *Monitör* pedig így fordítja: egész Európa felkelni 's fegyvert fogni, a' nélkül, hogy tudhatná miért.

Pruszsia.

Az 1-ső Juniusi *Berlini* ujságlevelékben ezeket olvassuk: „A' Király Eő Felsege kedden estvéli 7 órakor *Bétsből Breslaun* keresztül jöven, a' *Charlottenburgi* mulató kastélyba kívánt egészében megérkezett, 's az ott öszvegyült Fels. Familiájától szíves örvendezésekkel 's köszöntésekkel fogadtattott.“

„Tegnap Eő Kir. Felsegének viszsza jövelekor nagy katonainneplés tartatott *Berlinben*, a' mennyiiben az ott őrizeten lévő hadi seregeknek rész szerént új zászlók, rész szerént a' vas keresztel, és a' közönséges betsüllet pántlikájával felékesített zászlótetejek, a' vadas kertben lévő

mustrapiaton, a' hol az őrző osztályhoz tartozó minden seregek öszve gyűlleztek vala, kegyelmesen kiosztattak. Az új zászlókba a' legelső szeget maga a' Fels. Király ütötte bé, és az Isteni tisztelet 's zászlók felszenteltetések végett felállítatott oltár előtt a' Mecklenburg - Strelitzi *Printz Károly*, úgymint a' Gárdáknak Brigadiros - Generálissa, azon két új, t. i. a' 2-ik őrző - Regementnek, és az őrző Vadászok Battalionjának adatott zászlókat tartotta, a' mellyekbe minden Kir. *Printzek*, *Generálisok*, nem külömben a' hadi tisztek, Strázsamesterek, Al-tisztek, 's néhány ugyan azon Regementekből való közemberek, szeget ütöttek bé. Ezután a' granatiros-brigádának tábori *Prédikátora Weber* Ur egy azon innephez alkalmaztatott orációnak elmondása után a' zászlókat felszentelte. Mellynek végbe vitele után a' hadi seregek mind rendbé állottak, oly formán, hogy az ágyúzókat bal szárnyát, a' lovasok pedig jobb szárnyát formáltak, ezek a' királyi palotáig, amazok pedig a' *Brandenburgi* kaput kiféle *Charlottenburgi* tsinálított mentében állottak. Eő Kir. Felsege 9 órá-tájban *Charlottenburgból* lóháton odament, és a' hadi seregeknek vig tapsolásaik, 's számos embereknek örömkialtásaik közt a' bal szárnytól felfelé egész a' Kir. kastélyig menvén ott megállapodott, és azon katonaságot, az ő derek magaviseletékekkel való Fels. meglegedésének sok jeleit adván, paradéban maga előtt elmarsiroztatta. Onnan a' maga kir. palotájába ment Eő Felsege, napi parantsolatot adott ki, és az odanagy számmal gyült népnek az ablaknál magát megmutatta. Eő Felsege a' maga gyermekeivel, a' kir. Hertzegekkel és Hertzegasszonyokkal egyetemben azon nap *Charlottenburgban* ebédlett.“

Junius' 10-ik napján adtak 100 Forint Huszas penzért 424 forintot Váltótulában. Egy Császárs aranyért 19 forintot 28 krt.

A' folyó Juniusra 25 krajtzárra határozatott Bétsben a' marhahusnak fontja.